

मान्यता । अथकाशे त्वया दत्ते पुरीयं मामके वने ।
पथ्योपविषयारामा समर्थं विषहिष्यते । ततः कृष्णस्य
वचनं श्रुत्वा नदनदीपतिः । समारुतेन योगेन उत्-
सृज्यं जन्ताययम् । विश्वकर्मा ततः प्रीतः पुथ्याः
संहस्य वास्तु तत् । गोविन्दे चैव सम्मानं सागरः कृतवां
स्तदा” हरिवं० ११६ अ० ततो देवस्य लोलासंवरणा-
नन्तरं तत्कलत्वादीनां ततोऽपगमने ससृष्टेण तत्पुथ्याः
ज्ञावनं कृतम् तत्कथा भा०सौ०७ अ० । “निर्याति
तु जने तस्मिन् सागरो मकरालयः । हारकां रत्न-
सम्पूर्णां जलेनाज्ञावयत्तदा । यद्यपि पुरुषव्याघ्रो
भूमेस्तस्या व्यसृजत । तत्तत् संज्ञावयामास सलिलेन स
सागरः । तदद्भुतमभिप्रेक्ष्य दारकावासिनो जनाः ।
तूर्णानूर्णतरं जम्बुद्वीपे देवमथाब्रुवन्” “काशी
काञ्ची च मायाख्या त्वयोध्या हारवत्यपि । मथुरा-
ऽवन्तिका चैव सप्त पुथ्योऽस्त मोक्षदाः । श्रीगैः
मोक्षदः सर्वः केदारोऽपि ततोऽधिकः । श्रीगैलाञ्चापि
केदारात् प्रयागं मोक्षदं परम् । प्रयागादपि तीर्थ-
प्रादविस्तृतं विशिष्यते । यथाऽपि सृष्टे निर्वर्णं न तथा-
न्यत् कृतचित् । अन्यानि सृष्टिचेत्वाणि काशीप्राप्ति
कराणि च । काशीं प्राप्य विमुच्येत नान्यथा तीर्थको-
टिभिः” काशी० ७ अ० निषिद्धमपि तत्प्रसङ्गादिधार-
णञ्च तन्माहात्म्यकथनात् तत् विहितं तन्नाम निर्व-
चनञ्चोक्तं काशीख०७ अ०

“सप्तरात्रसुषित्वा तु ययौ हारावतीं प्रति । चतुर्णामपि
वर्षाणां यत् हाराणि सर्वतः । अतो हारवती-
त्युक्ता विद्वद्भित्तत्वेदिभिः । अस्योन्यपि च जलनूनां
यत् चक्राङ्कितान्यहो । किं चित् यत् तत् स्युः
शङ्खचक्राङ्किताः करैः । अन्तकः शिञ्जयत्येवं निज-
दूतान् सङ्गमुञ्चतः । ते त्याज्या यैर्हारवत्या नामापि परि-
गृह्यते । श्रीखण्डे क स कामोदः स्वर्णं ययुः क
गादयः । तत् पावितं क वै तीर्थे, तद्गोपीचन्द्रे यथा ।
दूताः ! शृणुत यद्गालं गोपीचन्दनलाञ्छितम् । ज्वल-
दिस्वनवत् सोऽपि दूरे त्याज्यः प्रयत्नतः । तुलस्य
लङ्कृताये ये तुलसीनामजापकाः । तुलसीवनमाला-
ये ते त्याज्या दूरतोभटाः । पवित्राणां च सर्वेषां
सुपवित्रा बलाधिका । तुलां स्थिति यतस्तस्मात्तुलसीति
निरुच्यते । युगे युगे हारवत्यारत्नानि परितोमृणन् ।
अञ्जीरत्नाकरोऽद्यापि लोकेषु परिमोयते । हारवत्यां

स्त्रियन्तोये जन्तवः कालचोदिताः । चतुर्भुजाः स्युर्वैकुण्ठे
ते पीताम्बरधारिणः । तत्रापि सन्तर्ष्य पितृन् सहदेवर्षि
मानवान् । तत्र तेषु च तीर्थेषु सङ्गी सर्वेषु तन्वितः”
दीर्घे हारावती त्वार्ये “अयोध्या मथुरा माया काशी
काञ्ची अवन्तिका । पुरी हारावती चैव सप्तैता मोक्ष-
दायिकाः । एतास्तु पृथिवीमध्ये न गण्यन्ते कदाचन ।
पुरी हारावती विष्णोः प्राञ्चजन्योपरिस्थिता । सृष्टिदा
गणिता एताः सर्वाश्च मानिताः सुरैः । यानि कानि च
चेत्वाणि काशीप्राप्तिकराणि षट्” इति भूतशुद्धितन्त्रम् ।
हारशाखा स्त्री इत० । हारस्यावयवे (बाजु) शब्दार्थकः ।
हारस्तम्भ इ० इत० । हाराङ्गस्तम्भे शब्दार्थकः ।
हारस्य त्रि० हारे तिष्ठति स्या-क । १हारपाळे शब्दक०
२हारस्थितमात्रे च ।

हारादि “हारादीनाञ्च” व्याख्यां पूर्वमैजागमनिमित्ते
पा०ग०सू०उक्ते शब्दगणे स च गणः “हार खर स्वाध्याय
व्यङ्कश खस्ति खर स्मृताकृत सादृष्टद्वयस् ख”
हारे नियुक्तः ठक् । दौवारिकः ।

हाराध्यक्ष इ० हारेऽध्यक्षः । प्रतीहारे “वेत्तव्यासक्त ह-
स्ताश्च हाराध्यक्षा विशां पते !” भा०स०१० अ०

हारिक त्रि० हारं पाल्यतयाऽस्यस्य ठन् । हारपाळे सार-
सुन्दरी प्रशस्तानि चत्वारि हाराणि सन्त्यस्याम् ठन्
टाप् । हारिका २हारवत्यां स्त्री शब्दरत्ना ।

हारिन् त्रि० हारं पाल्यत्वेनाऽस्यस्य इति । १हारपाळे
२हारयुते त्रि० हारशब्दे दृश्यम् ।

हार्यं त्रि० हारि भवः यत् । हारिभवे “हार्यं स्युश्चे देवी
हारौ” आश्व०श्रौ० ४/१२१ हारिभवे हार्यं स्युश्चे”
भारा० वृत्तिः “चतुर्गृहीतं शालाहार्यं जुहोति”
कात्या० श्रौ० ८/१२६

हा(दि)विंश त्रि० हा(दि)विंशतेः पूरणः ङट् । हाविंशति
संख्यापूरणे स्त्रियां ङीप् । हा(दि)विंशत्या युतं शतादि
ङ । २तद्युते शतादौ त्रि० ।

हा(दि)विंशति स्त्री हाधिका विंशतिः द्वौ च विंशतिस वा
यात् बहुत्वेऽपि एकव० (वा२स) १हाधिकविंशतिसंख्यायां
२तत्संख्यायुते च “कर्णे हाविंशतिं गङ्गान्” भा०
द्रो० ४७ अ० हा(दि)विंशतिः प्रमाणमस्य ठन् । हा(दि)
विंशतिकं तत्संख्यान्वितं त्रि० पूरणे तमप् । हा(दि)
विंशतितम हाविंशतिसंख्यापूरणे त्रि० । एवं
हा(दि)त्रिंशदुहा(दि)चत्वारिंशदादयोऽपितत्तत्संख्यायां